

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, (hierna: de rechtbank) van 26 januari 2010 in zaak nr. 09/10492 in
het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 december 2008 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om verlenging van de geldigheidsduur van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd gelijkgesteld met een aanvraag om haar een dergelijke vergunning te verlenen en deze aanvraag als zodanig met ingang van 10 oktober 2008 ingewilligd.

Bij besluit van 12 maart 2009 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 januari 2010, verzonden op 5 februari 2010, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Sniijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

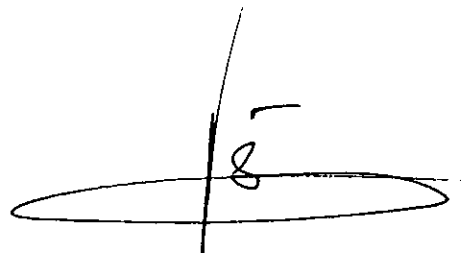
w.g. Sniijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 april 2010

279

Verzonden: 12 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line that curves into a loop at the bottom, with a small horizontal stroke and a flourish to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Utrecht

Sector bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

zaaknummer: AWB 09/10492 BEPTDN

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

, geboren op _____, van Marokkaanse nationaliteit, eiseres,
gemachtigde: mr. J.A.P.F. Hoens, advocaat te Utrecht,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: drs. F. Gieskes.

Inleiding

1.1 Bij besluit van 12 maart 2009 heeft verweerder het bezwaar van eiseres tegen zijn besluit van 8 december 2008 ongegrond verklaard. Bij laatstgenoemd besluit heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 10 oktober 2008 tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd gelijkgesteld met een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning en als zodanig ingewilligd. Eiseres heeft tegen het besluit van 12 maart 2009 beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 27 november 2009. Eiseres en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 In geschil is de ingangsdatum van de aan eiseres verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking: "verblijf bij echtgenoot _____". Eiseres is eerder een vergunning met dat verblijfsdoel verleend geldig tot 18 september 2008.

2.2 Eiseres heeft aangevoerd dat zij haar aanvraag tijdig heeft ingediend, alsook heeft zij betwist dat hier sprake zou mogen zijn van een verblijfsgat.

2.3 Nu niet in geschil is dat de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder de beperking "verblijf bij echtgenoot _____" van eiseres is geëindigd op 18 september 2008, terwijl zij eerst op 10 oktober 2008 een aanvraag tot het verlengen van deze geldigheidsduur heeft ingediend, is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de aanvraag niet tijdig is ingediend, als bedoeld in artikel 3.80, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit (Vb).

2.4 Vervolgens is in geschil of sprake is van een situatie waarin de termijnoverschrijding niet aan eiseres kan worden toegerekend. In dit verband heeft eiseres verwezen naar haar brief van

zaaknummer: A WB 09/10492 BEPTDN

blad 2

5 november 2008 waarin is uiteengezet waarom zij de aanvraag pas op 10 oktober 2008 heeft ingediend. Uit het besluit van verweerder blijkt volgens eiseres niet waarom verweerder voorbij is gegaan aan hetgeen in de brief van 5 november 2008 is aangevoerd. In deze brief is door eiseres in dit verband gesteld dat zij bij eerdere jaarlijkse verlengingsaanvragen regelmatig ruim van te voren contact heeft gezocht met de IND c.q. de Vreemdelingendienst. Van die zijde kregen eiseres en haar man steeds te horen dat zij ruim van te voren automatisch een aanvraagformulier zouden krijgen van de IND. Zodoende is bij eiseres en haar man het vertrouwen ontstaan dat de IND eiseres steeds en op tijd zou inlichten als haar vergunning weer moest worden verlengd. Aan dat aldus gewekte vertrouwen hoopt eiseres ook in het kader van de voorliggende aanvraag rechten te mogen ontlenuen. Eiseres heeft anders dan voorheen nimmer de afgelopen maanden informatie van de IND ontvangen over de aanstaande verlengingsaanvraag.

2.5 Hetgeen eiseres heeft aangevoerd leidt de rechtbank niet tot het oordeel dat aannemelijk is geworden dat het voor eiseres niet mogelijk was om vóór 18 september 2008 een aanvraag in te dienen. Evenmin kan het leiden tot het oordeel dat de termijnoverschrijding verschoonbaar moet worden geacht in de zin van artikel 3.80, eerste lid, van het Vb. Verweerder heeft zich, onder verwijzing naar het beleid in B1/5.1 van de Vreemdelingencirculaire (Vc), op het standpunt kunnen stellen dat aan de stelling van eiseres dat verweerder de verlengingsformulieren niet heeft toegezonden geen betekenis toekomt. Dat bij eiseres, gelet op eerdere verlengingen waarbij door verweerder -naar de rechtbank begrijpt- de eerste vier keer vantevoren een formulier werd toegestuurd, het vertrouwen was ontstaan dat verweerder haar steeds en op tijd zou inlichten als haar vergunning weer moest verlengd, doet naar het oordeel van de rechtbank niet af aan de eigen verantwoordelijkheid van eiseres voor tijdige indiening van de aanvraag. Gesteld noch gebleken is dat de einddatum van de verblijfsvergunning niet kenbaar was voor eiseres. Van eiseres had verwacht mogen worden dat zij in elk geval voor het aflopen van de geldigheidsduur initiatief had genomen met betrekking tot de verlenging van de verblijfsvergunning. Naar het oordeel van de rechtbank zijn geen bijzondere omstandigheden aangevoerd die tot een andere beslissing hadden moeten leiden en verweerder is naar het oordeel van de rechtbank in het bestreden besluit voldoende ingegaan op hetgeen eiseres heeft gesteld. Ten aanzien van de stelling van eiseres dat het ontstaan van een verblijfs gat tot gevolg heeft dat zij de eerste vijf jaar niet in aanmerking kan komen voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd of naturalisatie heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat deze gevolgen verdisconteerd zijn in het beleid en dus geen bijzondere omstandigheden zijn. Ook de specifieke situatie van eiseres, te weten dat zij goed is geïntegreerd en de Nederlandse taal uitstekend beheerst, is geen bijzondere omstandigheid. De verwijzing ter zitting naar vergelijkbare gevallen leidt, nog daargelaten dat eiseres hierop eerst ter zitting een beroep heeft gedaan, niet tot een ander oordeel nu niet, althans onvoldoende gemotiveerd is onderbouwd dat sprake is van vergelijkbare of gelijke gevallen waarin ondanks een verblijfs gat alsnog aansluitend werd verlengd, zodat dit beroep evenmin kan slagen. De feiten zijn voldoende duidelijk geweest op het moment van het besluit op bezwaar, zodat verweerder naar het oordeel van de rechtbank heeft kunnen afzien van horen.

2.6 Eiseres heeft vervolgens aangevoerd dat het besluit van verweerder in strijd is met artikel 17 van de Richtlijn 2003/86/EG (hierna: de Richtlijn), waarbij zij van belang acht dat bij alle besluiten inzake verblijfsvorming en beëindiging in het kader van gezinshereniging altijd een afweging van belangen dient plaats te vinden. Eiseres heeft hierbij verwezen naar Migrantenrecht 7/08, pagina's 240 - 246, in het bijzonder pagina 243. Naar het oordeel van de rechtbank is, gelet op de bewoordingen van dat artikel, voldoende duidelijk dat artikel 17 van

zaaknummer: AWB 09/10492 BEPTDN

blad 3

de richtlijn ziet op afwijzing van een verzoek, intrekking of niet-verlenging van een verblijftitel dan wel op toepassing van een verwijderingsmaatregel. Verweerders stelling dat het primaire besluit geen betrekking heeft op verblijfsbeëindiging maar op een onderbreking in het verblijfsrecht van eiseres en daarom niet strijdig is met artikel 17 van de richtlijn, wordt door de rechtbank gevolgd. Het beroep van eiseres slaagt niet.

2.7 Gelet op al hetgeen hiervoor is overwogen, is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht de onderhavige aanvraag op grond van artikel 3.80, tweede lid, van het Vb heeft aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning. Verweerder heeft, gelet op artikel 26, eerste lid, van de Vw, aan eiseres dan ook een verblijfsvergunning mogen verlenen met ingang van 10 oktober 2008, de datum van de aanvraag.

2.8 Het beroep is ongegrond.

2.9 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

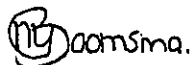
Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Gorter en in het openbaar uitgesproken op 26 januari 2010.

De griffier:

mr. M.H. Boomsma

De rechter:

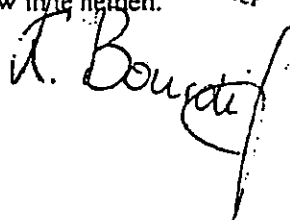
mr. H. Gorter

afschrift verzonden op: 05 FEB 2010

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak, voor zover die het beroep betreft, kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

De uitspraak van de rechtbank is bindend tussen partijen. Die binding heeft ook betekenis bij een eventueel vervolg van deze procedure, bijvoorbeeld indien het beroep gegrond wordt verklaard en verweerder een nieuw besluit moet nemen. Als een partij niet met hoger beroep opkomt tegen een oordeel van de rechtbank waarbij uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een standpunt van die partij is verworpen, staat de bestuursrechter die partij in beginsel niet toe dat standpunt in een latere fase van de procedure opnieuw in te nemen.

conf.
Griffier

HOMERUS ADVOCATEN

UTRECHT

Postadres
Postbus 13036
3507 LA Utrecht

Bezoekadres
Homeruslaan 22
3581 MG Utrecht

T (030) 276 95 55
F (030) 271 61 44
E info@homerusadvocaten.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
= 1 MRT 2010	
ZAAKNR.	201002078
AAN:	V3 1
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Per post en per fax: 070-3651380

Ons kenmerk 30100173/JH/MA
Uw kenmerk IND nr 9602.20.4010
Onderwerp HOGER BEROEP EX ART. 84A VREEMDELINGENWET
Bijlage(n) 2
Datum 1 maart 2010

Geeft te kennen:

geboren op , van Marokkaanse nationaliteit,

te dezer zake woonplaats kiezende te Utrecht aan de Homeruslaan 22 (3581 MG)/postbus 13036 (3507 LA), ten kantore van mr. J.A.P.F. Hoens, die namens appellante verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van onderhavig hoger beroep en namens hem op te treden

Appellante komt in hoger beroep van in kopie bijgaande uitspraak van de Rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Utrecht, d.d. 26 januari 2010, verzonden op 5 februari 2010, onder nummer AWB 09/10492 (productie 1)

Appellante voert de volgende grieven aan:

- I. Ten onrechte oordeelt de Rechtbank onder 2.5, pagina 2, van de uitspraak dat het niet aan-
nemelijk is geworden dat het voor appellante niet mogelijk was om vóór 18 september
2008 een aanvraag in te dienen.
- II. Ten onrechte oordeelt de Rechtbank onder 2.5, pagina 2, van de uitspraak dat de termijn-
overschrijding niet verschoonbaar moet worden geacht.

Advocaten:
mr. mr. J.J. van Ewijk
dir. mr. J.A.P.F. Hoens
dir. mr. W. Kort
mr. mr. D.D. Pieterse

Office manager:
mr. C.J.M. Ewoldt

St. Beh. Dordengelden:
144.452.901
BTW-nummer:
NL8199.28.586.801

HOMERUS ADVOCATEN
UTRECHT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
= 1 MRT 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

- III. Ten onrechte heeft de rechtbank onder 2.6, pagina 2 van de uitspraak, overwogen dat het besluit van verweerder geen betrekking heeft op verblijfsbeëindiging maar op onderbreking in het verblijfsrecht zodat volgens de rechtbank artikel 17 van de Richtlijn 2003/86/EG in casu niet van toepassing is.

In dit stadium van de procedure licht ik namens appellante de bovenstaande grieven als volgt toe.

Toelichting grief 1.

Appellante houdt staande dat het voor haar onmogelijk was om de aanvraag vóór 18 september 2008 in te dienen. Zij was er niet van op de hoogte dat zij de aanvraag voorafgaand aan deze datum had moeten indienen. Het had op de weg van geïntimeerde gelegen om appellante hieromtrent tijdig te informeren.

In de praktijk gebeurt dit ook. De IND stuurt vreemdelingen een aantal maanden vóór het verstrijken van de vergunning een brief. Daarin wordt de vreemdeling gewaarschuwd dat zijn vergunning binnen kort zal aflopen. Ook staat daarin het advies om snel een nieuwe aanvraag in te dienen.

Appellante heeft een dergelijke brief van de IND niet ontvangen. Hij bevindt zich niet in het dossier.

Evenmin heeft geïntimeerde tijdens de afgelopen procedures de stelling betrokken dat deze brief naar cliënte is verzonden. Daaruit alleen al blijkt dat hij niet is verzonden.

Ter zake rust bij geïntimeerde tenminste een stelplicht. Hij had dienen te stellen dat de bedoelde waarschuwingsbrief aan appellante was verzonden. Nu deze stelling niet is betrokken kan bij appellante niet de last worden gelegd te stellen en/of te bewijzen dat zij de brief niet heeft ontvangen.

Bij gebrek aan wetenschap was het derhalve voor appellante niet mogelijk om vóór 18 september 2008 een aanvraag in te dienen. Dat dit in de praktijk dan wel in theorie mogelijk is geweest doet hier aan niet af.

Van belang hierbij is nog het volgende. Na haar komst naar Nederland heeft appellante de eerste vijf jaar haar verblijfsvergunning jaarlijks moeten verlengen. Steeds ontving zij twee maanden van te voren een brief van geïntimeerde. Daarin werd haar er op gewezen dat zij haar vergunning diende te verlengen. Zij moest zich daartoe met deze brief vervoegen bij de geïntimeerde.

HOMERUS ADVOCATEN
UTRECHT

Appellante is er steeds van uit gegaan dat zij ook bij de laatste verlenging weer een brief van geïntimeerde zou ontvangen. Pas toen deze geruime tijd uitbleef heeft zij uit eigen beweging contact gezocht met geïntimeerde. Meteen daarna (derhalve binnen 4 weken nadat de vergunning was verlopen) heeft zij haar aanvraag ingediend.

Toelichting grief 2.

Appellante had de aanvraag moeten indienen vóór 18 september 2008. Uiteindelijk is zij daartoe overgegaan op 10 oktober 2008. Deze termijn overschrijding is verschoonbaar.

Zij heeft de aanvraag zo snel mogelijk ingediend nadat haar duidelijk werd dat de geldigheid van haar lopende vergunning was verstreken. Zij heeft ruimschoots binnen een termijn van 4 weken de nieuwe aanvraag ingediend.

Een dergelijke korte termijn is naar zijn aard al verschoonbaar te noemen. Zeker als deze wordt bezien in het licht van het uitblijven van de zogenaamde waarschuwingsbrief van verweerder (zie hierboven onder toelichting grief 1).

Toelichting grief 3.

Appellante verwijst allereerst naar de pleitaantekeningen van haar raadsman voor de mondelinge behandeling van haar beroep bij de rechtbank (bijgevoegd).

De rechtbank is aan de beoordeling van de argumenten in deze aantekeningen niet toegekomen. Artikel 17 van de Richtlijn is volgens de rechtbank immers in casu niet van toepassing.

Appellante stelt dat dit artikel op haar situatie weldegelijk toegepast had dienen te worden.

Volgens geïntimeerde en rechtbank is er met het besluit sprake van een onderbreking van het verblijfsrecht van appellante. Deze onderbreking is volgens hen geen handeling waarop artikel 17 van de richtlijn ziet.

Appellante wenst dit te betwisten. Artikel 17 vereist een belangenafweging bij afwijzing van een verzoek, intrekking of niet-verlenging van een verblijfstitel.

In casu is er sprake van een niet verlenging van een verblijfstitel conform het verzoek van appellante. Verweerder heeft het verzoek gehonoreerd op een andere wijze dan waarom was verzocht.

HOMERUS ADVOCATEN
UTRECHT

Dit besluit is naar zijn aard aan te merken als een niet-verlenging, althans gedeeltelijk. Verlening is wel toegestaan, doch met ingang van een latere termijn.

De aanvraag had betrekking op verlenging vanaf 18 september 2008. De verlening is pas ingegaan op 10 oktober 2008. Dit betekent dat de aanvraag tenminste voor de periode 18 september tot 10 oktober 2008 is afgewezen.

De beslissing heeft tot gevolg gehad dat de opgebouwde verblijfsrechten van appellante zijn komen te vervallen. Ook vanwege deze enorme impact kan het besluit (mede) worden aangemerkt als een niet-verlenging.

Op grond van het voorgaande verzoekt appellante Uw college:

1. het bestreden besluit te vernietigen;
2. een termijn te bepalen waarbinnen geïntimeerde opnieuw in de zaak zal dienen te voorzien;
3. tevens een door geïntimeerde te verbeuren dwangsom te bepalen voor elke dag waarmee hij de onder 2 bedoelde termijn heeft overschreden;
4. geïntimeerde te veroordelen in de kosten van dit geding, inclusief het salaris van de gemachtigde.

J.A.P.F. Hoens
Gemachtigde

